

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Biserica - ortodoxă se apără.

Ciudată situație s'a creiat bisericile noastre ortodoxe dominante. Pe de o parte este declarată dominantă iar pe de altă parte se recunoaște anarhia baptistă, prin o decizie ministerială, care are drept urmare insultarea și mai gigantică a ortodoxiei. Decând a apărut decizia ministerială în Monitorul oficial din 19 Ianuarie 1928 eparhia noastră a devenit din partea baptiștilor locul celor mai mișeștii atacuri împotriva ortodoxiei „dominante.”

Măsuri de retoriune nu se iau căci, a insulta ortodoxia este egal cu ocrotirea libertății conștiinței. Bietul român momit de dolari, peste noapte din aparținător bisericii ortodoxe, devine *minoritar*. Auziți, — rămânul baptist e tratat ca minoritar! Și e fericit sufletul dolarizat, e fericit. De ce? Fiindcă e vorba ca baptilismul să fie recunoscut prin legea cu'telor! Intenția este deci ca de acuma înainte baptiștii să ne insulte sub scutul unei legi.

Mângăiere avem însă în atitudinea centrelor noastre ierarhice. La Sibiu, la Cluj, la Oradea-Mare s'a început o vie campanie prin organele de publicitate bisericești. Biserica simte primejdia, biserica ortodoxă se apără. La Sibiu se atacă în chip deosebit intenția de ratificare a Concordatului, la Oradea-Mare se osândește recunoașterea cultului baptist iar la Cluj îngrijorarea se manifestă în ambele direcții. Un strop de nădejde ni se strecoară în sufletul mâhnit: că biserica ortodoxă-română ca un singur om se va opune primejdiilor, cari o pândesc din partea baptilismului și catolicismului.

De sigur, rolul ei este greu. Căci stăm în fața banului ca factor de propagandă. Banul în serviciul catolicismului e pe cale să formeze un patrimoniu specific catolic din averile patronale, cari azi sunt încă ale statului. Banul în slujba baptiștilor va corupe pe cei leneși,

cari vor fugi de muncă și vânzându-și sufletul vor insuita biserica ortodoxă, ca apoi să primească amnestie.

Valul amenință. Valul se vede. Să facem dig de apărare. Are cuvântul biserica dominantă a României-Mari.

Mijloace și metode de lupta împotriva sectarilor.*

de Dr. Simeon Șiclovan,
Prof. la Academia Teologică.

Când niște dușmani, atât de periculoși cum sunt sectarii, cutează să lovească în cele două instituțiuni divine, în biserica și statul nostru, provocându-ne astfel la luptă, de bunăseamă că noi, în calitate de fii ai bisericii și cetățeni ai statului, nu vom răspunde cu nepăsare. Nu ne vom tângui zicând: N'avem ce face că așa este spiritul vremii. Nu! Ci fieștecarele, trăind și muncind într'un timp și loc hotărît, ne vom sili să cunoaștem spiritul timpului în care trăim, căci numai așa vom reuși să cunoaștem isvoarele relelor, cari au venit asupra noastră. Numai atunci ne va succede să înlăturăm pericolele și să înfrângem dușmanii bisericii, cari pe mulți frați de-ai noștri îi smintesc în credință. Ne vom sili, ca potrivit cu spiritul vremii, care ne-a creiat împrejurările grele și dușmanii de azi, să ne căutăm mijloace și metode speciale de pastorație și de tuptă.

O notă caracteristică a spiritului timpului modern este indiferentismul religios și senzualitatea, fructul cel amar al materialismului, cari frământă sufletul și trupul omului în așa măsură, încât acesta, când i-se dă ocaziune, lesne se lasă vrăjit de sirenele ametoare ale sectarilor, se dă lor cu totul, devenind astfel o unealtă de asmuțat împotriva miresii lui Isus Hristos.

Acesta este, în parte, aluatul din care se frământă sectele, cari au josit problema de a se ră-

* Din problemele puse prin scrisoarea circulară Nr. 6086/1927 a P. Sf. Episcop Grigorie.

zboi contra acelor, cari cu iubire, credință și speranță, stăm adunați sub drapelul împodobit de triumfuri alui Isus Hristos. Așa dar deoparte noi cu Hristos, de altă parte diavolul cu armia sa. De-o parte noi cari ne apărăm, de altă parte sectarii cari pe nedrept și mișelește ne atacă. Incontestabil, că aflându-ne în asemenea situație, trebuie să clarificăm; ori de avem noi drept, ca creștini adevărați, să ne apărăm și să-i lovim pe sectari și dacă da, cu ce arme și pe ce căi.

Dreptul ce-l avem noi la viață, la bunurile noastre, la fericirea vremelnică și vecinică, a născut din sine și dreptul, de a le apăra acestea contra tuturor acelor cari le atacă pe nedrept. Acesta este dreptul de legitimă apărare, admis de însăși morala creștină, la temelia căreia stă învățătura Mântuitorului nostru Isus Hristos. Este adevărat că legea zice „să nu ucizi” dar ea nu poruncește să stăm cu limba legată, cu mâinile în sân și să așteptăm lovitura, când cineva ne atacă pe nedrept. Ea nu ne obligă, ca atunci, când cineva încearcă să ne sugrume și încă mișelește, să-l lăsăm să-și facă cheful în daragă voie, ci din contră ne îndreptățește și ne sfătuiește să ne întărim în Domnul și să îmbrăcăm toate armele lui Dumnezeu, ca să putem sta împotriva meșteșugurilor diavolului, care este stăpânitorul întinericului veacului acestuia. Sf. apostolul Pavel în epistola sa către Efeseni c. 6. 14-17 arată pe nume cari sunt acele arme de cari au a se folosi creștinii, în lupta contra vrăjmașilor lor duhovnicești. El zice astfel: Incegeți-vă mijlocul vostru cu adevărul, îmbrăcați-vă cu zana dreptății, luați pavăza credinței cu care veți putea stinge toate săgețile cele aprinse ale vicleanului. Luați coiful mântuirii și *sabia Duhului*, care este cuvântul lui Dumnezeu.

Așadar fiind menirea bisericii de natură strict morală ea nu poate face uz de mijloace materiale în lupta sa contra sectelor, ci numai de mijloace pur spirituale, adică de *sabia Duhului*, care este cuvântul lui Dumnezeu. Cu această armă puternică a învățăturilor lui Isus Hristos și a sfinților săi învățacei, trebuie să fie înarmat fiecare creștin contra sectelor cari se napustesc asupra bisericii noastre. În special, purtătorul acestei săbii trebuie să fie preotul, căci el fiind slujitor în ogorul lui Hristos, are sublima datorie divină și umană, de a-l plivi de orice buruiănă rea, care ar fi prins rădăcină într'ânsul. El deci *trebuie să predice regulat și să dele sfaturi pastorale* la orice ocaziune având totdeauna de scop menținerea și întărirea credinței, precum și combaterea învățăturilor lipsite de temelie ale sectarilor. În comuna unde sunt sectari, preotul va ținea adeseori predici polemice luând ca temă câte una din învățăturile rătăcite ale acestora. Rătăcirea o va înfățișa ascultătorilor săi în culorile cele mai negre și supărătoare, producând astfel în inimile parohienilor răceală și dispreț față de dânsa. Va aduce dovezi puternice din autoritatea sfintei Scripturi și a sfintei Tradițiuni contra acelei rătăcirii, arătând ne-

temeinicia și răutatea ei. Cu dovezi din experiență va arăta urmările triste și primejdioase ce decurg din respectiva învățătură falsă pentru biserică și neamul românesc. Din asemenea cuvântări e bine să nu lipsească expresiuni de acestea: „Cel ce se desparte de biserică îl este strein, netrebnic și vrășmaș. Cui biserică nu-i este mamă, nici Dumnezeu nu-i poate fi tată. Cel ce se desparte de biserică, chiar dacă ar suferi și moarte pentru Hristos, păcatul lui nu se spală nici cu sânge, căci grea și mare este vina despărțirii de biserică și nici cu mil de chinuri nu se poate curăți”. Pe cei înclinați a cădea în mrejele sectarilor, preotul îi cercetează adeseori acasă, silindu-se a le arăta cât este de adâncă prăpastia ce li-se deschide în față și că dela ei depinde, ori să se arunce, ori să se ferească de dânsa. Preotului i-se impun, într'un chip imperios, îndeplinirea acestor vizite pastorale, deoarece el este primul chemat să alerge după oile, cari încearcă a se depărta de staul și cari caută pășunea rea a sectorilor, ce otrăvește sufletul și strică bunele moravuri. Supraveghindu-i neconținut pe aceștia, pân-dește momentul oportun de a se apropia de dânsii, ca să le câștige inima și apoi să le arate însemnătatea și superioritatea vieții creștinești, care trebuie să consune cu adevărurile religioase, cuprinse în sf. Scriptură și sf. Tradițiune, precum și cu poruncile dumnezeiești și bisericiești.

Însă pentruca preotul să poată ieși pe terenul de luptă fără rizicul de a se face obiect de critică, răs și de scandal, apoi pentruca osteneala lui, măcar în parte, să poată fi încoronată cu succes, are trebuință de multă înțelepciune și de „o mie de ochi” ca să poată vedea dușmanul din toate laturile, deoarece ostașii diavolului știu în multe chipuri să-și întindă cursele. *Grija* lui trebuie să fie cât se poate de mare, ca nu cumva apărându-și turma de bapțiști pedeparte, să i-o rănească adventiștii, pocăiții ori mileniștii pe de altă parte, căci aceștia toți de-opotrivă poartă pe limbii lor flacăra focului celui mai din afară. Purtarea luptei împotriva sectelor mai reclamă dela preot și *mult curaj*. Acesta se dobândește prin cunoașterea temeinică a sf. Scripturi în general, și prin cunoașterea, în special, a acelor locuri din sf. Scriptură pe cari își sprijinesc sectarii atacurile lor. Și de vreme ce se știe, că sectarii când vânează suflete, de obicei se provoacă la anumite versete biblice, pe cari le explică în așa fel, încât să-și poată justifica rătăcirile, preotul se va sili să cunoască adevăratul înțeles al versetelor respective, precum și versetele cari grăiesc puternic pentru adevărul opus rătăcirii. Prin acest procedeu preotul se va convinge repede, că sectarismul este o casă clădită pe nisip, se va încuraja la luptă, va simți un imbold intern, de a nu pierde nici o ocaziune pentru a-i da sectarului lovitura cu arma pe care acela singur a ridicat-o.

În scopul acesta *va citi neconținut sf. Scriptură*, silindu-se a-și însuși cât mai multe texte dintr'ânsa,

În special însă pe acelea, cari pot fi întrebuițate cu folos, pentru resfrângerea atacurilor sectare. Pentruca preotul să poată răspunde cât mai grabnic și cum se cuvine acestei îndatoriri, e de neapărată lipsă să aibă la îndemână cele mai bune cărți pentru cunoașterea și combaterea sectelor, cari, grație îngrijirii și muncii neobosite, în special a P. Sf. Sale Episcopului nostru Dr. Grigorie Gh. Comșa, precum și altor teologi, nu ne putem plânge că ne lipsesc. Aceste cărți trebuie să fie studiate de către fiecare preot, acesta apoi va instrua și pe alții înființând în comună o societate de propagandă antisectară din bărbații cei mai luminați, cu viață nepătată și cu influință bună în comună. Pe acești oameni toamna, după ce se termină lucrul câmpului, precum și prin întreg decursul iernei, preotul îi va chema la sine, ca să le deie învățăturile necesare și să-i pregătească la luptă. Membrii societății vor face vot înaintea lui Dumnezeu și a conștiinței lor, că vor lucra umăr la umăr cu preotul, în scopu paralizării primejdiei sectariste. Pentru realizarea acestei hotărâri nobile, membrii societății, luând exemplu dela preot, vor căuta să-și desfășure toate puterile lor intelectuale și morale, vor munci cu timp și fără timp până ce vor duce la bun sfârșit lucrul început. La anumite ocaziuni cei mai iscusiți dintre dâșii, provăzuți cu sf. Scriptură, vor pătrunde în adunările sectarilor și aici se vor sili a-i desmetici pe cei ademniți chemându-i îndărăt sub aripile ocrotitoare ale bisericii strămoșești, spunându-le, că ea este mama noastră cea bună și că cel despărțit de dânsa nu-i creștin. Vor cerceta adeseori pe cei înclinați spre sectarism, căutând a-i lumina asupra urmărilor triste ce le aduce cu sine lepădarea de credință. Preotul se îngrijește ca acești bărbați să aibă, în permanență, la dâșii câteva broșuri de propagandă ortodoxă pe cari să le distribue în special acelor indivizi, cari se clatină și se simt fără de razim în fața tentațiunilor sectare. Oricât de multe ar fi greutățile și piedicile ce le-ar obveni în cale, preotul îi va sfătui și îi va îndemna să nu-și piardă curajul și nădejdea niciodată amintindu-le, că mai curând, ori mai târziu a lor va fi victoria definitivă, căci nu înzadar a zis Hristos: „Voi zidi biserica mea și porțile iadului nu o vor birui pe dânsa (Matei 16, 18).

Însă pentruca preotul să poată grupa în jurul său ostași devotați, cari să-l asculte și să-l urmeze, de bună seamă că va trebui să se bucure de stîmă și încrederea păstoriiților săi.

Se constată dincontră, un lucru destul de duros, adică, că în unele locuri cauza înrădăcinării sectarismului este slăbirea sentimentului de încredere a poporului în preot din cauza vieții prea lumești a acestuia. Preotul dimpreună cu familiarii săi trebuie să ducă o viață privată și publică compatibilă cu chemarea și numele ce-l poartă, ca să nu-i zică poporul înzadar cinstite părinte. Faptele lui în toate împrejură-

rile trebuie să fie în conformitate cu învățăturile ce le propovăduiește, căci după cuvintele sf. Scripturi, numai cel ce zice și face, numai acela mare se va chema.

Prin o viață fără de rânduială nu se va putea ținea aprinsă flacăra religiozității și a moralității în sufletele păstoriiților, ci mai de grabă o astfel de viață va fi piatra de sminteală, care pe mulți îi aruncă în brațele tuturor țărădelegilor și în cursele încontinuu întinse ale sectarilor.

Așadar lupta împotriva sectarilor reclamă imperios dela fiecare mădular al trupului lui Isus Hristos și în special dela preot, o viață de model, o viață curată și nepătată deoarece se știe că nu influențează asupra sufletului omenesc, atât de tare învățatura dată prin cuvânt, cât de tare influențează învățatura dată prin exemplul văzut al unei vieți religioase și morale. Fără a intenționa să fac lecțiuni de conduită cuiva, am accentuat necesitatea unei vieți ireproșabile, ca o condiție fără de care a încerca să-ți aperi staulul și a încerca să alungi lupii cei răpitori, ca să nu-ți sfășie oile, ar fi un lucru foarte greu, ba poate chiar imposibil.

Păstorul model, încălzit în inimă de dragostea către Isus Hristos și către binele vremelnic și veșnic al turmei sale, mai folosește și alte mijloace și metode, afară de cele indicate.

El încheie legături de prietenie sinceră și adevărată cu intelectualii din comună și această prietenie se silește s'o susțină alimentând-o prin tactul său pastoral în toate împrejurările. În conversațiunile zilnice le face cunoscut pericolul sectar, precum și scopul ce-l urmărește în interesul bisericii și al statului, cerându-le binevoitorul sprijin. Apelează cu autoritatea sa sacerdotală la sentimentele lor nobile de oameni culti și cu răspunderi, îndemnându-i să cerceteze regulat sfânta biserică. Li roagă să nu neglijeze practicile religioase, atât pentru interesul lor sufletesc, cât și pentru buna pildure a altora, amintindu-le, că cei din pătura de jos a poporului obișnuiesc a pândi încontinuu și a imita ceea ce fac domni și conducătorii lor. Le spune și aceea că dâșii prin asemenea procedură, nu numai că câștigă iubirea și respectul poporului, ci contribuie într'un mod activ la promovarea moralității și la apărarea comunei de năvălirile feroase ale sectarilor, făcându-și astfel datoria de buni creștini.

Să vedem cum îl poate ajuta învățătorul pe preot în această luptă?

Se știe că învățătorul are nobile misiune de a crește din școlarii săi cetățeni luminați și fii devotați bisericii și țării. Ca atare, el are destul timp și ocaziune de a sădi în sufletele școlariilor săi sentimente religioase și patriotice, are ocaziune de a cultiva în inimile copiilor sentimentul dragostei față de biserică părinților lor și de a face dintr'âșii ziduri de granit pe cari valurile furtunoase ale sectarismului su nu le poată clăti din loc.

În comuna contaminată de sectari, învățătorul harnic și activ îl ajută pe preot și prin aceea că își dă toate silințele de a forma și conduce un cor bisericesc, înrolând într'ânsul cât mai mulți și cât mai buni cântăreți. Acest cor va cânta în biserică în Duminici și sărbători, făcând astfel serviciul mai pompos și mai atrăgător. Prin acest fapt învățătorul reușește a desvolta sentimentul datoriei și al dragostei față de biserică, nu numai în sufletele coriștilor, ci îndeamnă, în chip indirect, la cercetarea bisericii și pe familiarii acestora. Care mamă nu se va duce la biserică să asculte corul, când știe, că și fiul sau fica sa face parte dintr'ânsul?

De-asemena mult bine poate face învățătorul cu un astfel de cor bunăoară la înmormântări, unde printre creștini adeseori se furișează și sectari cu scopul de a mai iscodi câte ceva pe socoteala preotului, ori a ritualului. Acești spioni fățarnici auzind corul cântând se vor vedea siliți a face comparație între felul cum cântă corul bisericesc și între mărăiturile somnoroase din adunările lor și concluzia va fi că în unele cazuri se va produce un îmbold de îndreptare în inimile lor. Învățătorul aranjează, odată sau de două ori pe an cu elevii săi, respective cu membrii societății de propagandă antisectară, *concerte religioase*, luând în program între alte puncte și câte o plesă de teatru cu conținut antisectar. Ca atare se recomandă piesa „Rătăciții” de Rădulescu N'ger, tipărită în Arad 1925 pe 29 pagini.

Mai efectiv pot lupta contra sectelor autoritățile laice, căci ele pot răspunde chiar și cu arme materiale cricării încapățănări sectare.

Notarul român știind ce jertfă imensă s'a pus pe altarul patriei noastre, văzând sau auzind, că agenți sectari au intrat în comună să samene sămânța zizaniei și a neorânduelii, ia de urgență toate măsurile de lipsă pentru a-i scoate imediat afară și nu va admite niciodată ca România Mare, care s'a plămădit din sângele curat al sutelor de mii de români creștini, să fie batjocorită de niște descreerați și lăpădători de credință, la cari ideea de națiune nici nu există. Nu permite ca la primărie, să funcționeze indivizi din rândurile sectarilor, considerându-i deadreptul, ca puși în slujba intereselor străine de neamul nostru.

Vedem deci că și intelectualilor mireni le stau la îndemână mijloace și metode de luptă, se cere însă ca preotul, prin cuvânt și exemplul său, să-l încurajeze neconținut, desvoltând într'ânsii zel și tragere de inimă. Ar fi nedemn de numele ce-l poartă acel român, care ar nesocoti graiul de chemare la această luptă dreaptă și ar preferi mai bine să stele cu ochii închiși și cu mâinile în sân, în fața acelor sectari, cari risipesc biserică lui Hristos, hulesc ierarhia rânduită de Dânsul și vântură bani străini pentru zdruncinarea statului român.

Pelerinajul la Ierusalim.

Pelerinajul la Locurile sfinte, contemplat a se face în primăvară de sfințele Paști, sub conducerea P. Sf. Sale D. D. Episcop Grigorie al Aradului, din încredințarea P. S. Sale, — cu adâncă părere de rău comunic — s'a amânat pentru toamnă. Numărul total al celor anunțați, respective al celor ce s'au interesat de pelerinaj până acum, abia ajunge la 72, mult prea puțini, decât ca să putem obține vapor special pentru pelerini. Iară călătoria cu vapoare de cursă prezintă multe și prea mari dificultăți, îndeosebi pentru pelerinii din popor, neputând avea favorări și la călătoria cu trenul, din Egipt în Palestina și înapoi.

Serviciul maritim român, în frunte cu dl comandor Mărgineanu și dir. gen. Simu cu deosebită bunăvoință ne-a pus în vedere reducere de 50% și la vapoarele de cursă. Le exprim aici recunoștința și caldă mulțumită, conștientând pentru toamnă la acest sprijin prețios, dat bisericii românești și sufletelor creștine, dornice de înviore și înălțare religioasă.

Cei anunțați deja vor fi ținuți în evidență pentru pelerinajul din toamnă, nădăjduind că atunci, cu ajutorul lui Dumnezeu, totuși se va putea întreprinde. Ceice au anticipat deja o sumă de bani pentru pelerinaj, la institutul „Victoria” în Arad, sunt poțitiți a ne comunica dacă trebuie să le restituim banii, ori îi lasă depuși cu dobândă până în toamnă.

Pentru orientarea celor ce ar avea totuși dorința să plece acum, în primăvară, singuratici sau în grup mai mic, eu însemnez aici următoarele:

Vaporul *Durostor*, care face cursa Constanța-Iaffa, mai apropiat pleacă la 1 Martie, apoi a doua oră la 22, sosind acolo la 7 și 29 Martie. Dela Iaffa la Ierusalim e tren. Cei ce ar pleca la 1 III. s'ar putea întoarce dela Iaffa numai la 29. III. Iară cei ce ar pleca la 22 s'ar putea întoarce numai dela Alexandria, cu vaporul *Dacia*, la 10 Aprilie, făcând drumul dela Ierusalim la Alexandria cu trenul.

Neajunsul în cazul din urmă este, că ar trebui să facă săptămâna Paștilor pe vapor, sosind la Constanța tocmai în ziua sf. Paști, la ora 5 dimineața.

O a treia modalitate ar fi cu vaporul *Dacia*, plecând la 1. IV, dela Constanța la Alexandria și de aici cu trenul la Ierusalim și înapoi, așa fel ca să se întorcă din Alexandria la 24 IV. cu vaporul *Regele Carol I*, sosind la Constanța în 29 Aprilie.

Cu această modalitate din urmă s'ar putea avea mângăerea de a petrece sf. Paști în Ierusalim și s'ar putea vizita și Cairo, cu piramidele...

Dela Alexandria la Ierusalim (pela El Katara, Gaza și Lud) e legătură de tren, fără pierdere de vreme. Cheltuielile de drum cu vaporul românesc, fără reducere. cl. I. Lei 14 400, cl. II. Lei 10 400, cl. III. Lei 2400 (fără mâncare) La bilete de ducere și întoarcere se acordă oricui o reducere de 25% la cl. I. și II.

Pasaport înafară de Europa, se obține dela Ministerul Muncii, Comisiunea Migranților, Direcția Siguranței și trebuie vizat la toate legațiunile țărilor, pe teritoriul cărora se face debarcare: Turcia, Grecia, Egipt și Palestina.

La Cairo orientări servește dl E. Bordeano, interpret la Consulatul regal român, vorbind românește, ori antreprenorul pentru Egipt Ignatz Jacob, Khedivial Hotel, Kairo. În Ierusalim dl secretar al Sf. Patriarhii ortodoxe Epifanos, aseme-

nea vorbind românește, ori anteprenorul E. I. Mosalli P. O. Box 277, sau A. Mavromihalis P. O. Box 139. Pentru găzduire acolo, recomand „Casa Nova“ pension catolic.

Banii trebuiesc schimbați în lire turcești, egiptene și în lire noi pentru Palestina, la „Banca Națională“, sau aiurea.

Arhim. P. Morușca
Sf. Mre. Bodrog jud. Timiș.

Cerc religios la Sâmbăteni.

Dum. în 8 Ian. s'o întrunit Cercul - religios al Mândrulocului în com. Sâmbăteni.

Sf. Liturghie a fost ascultată cu evlavie de mulțimea adunată la aceasta serbare religioasă. La pricasnă pâr. I. Pascu din Mândruloc a ținut o cuvântare deplin reușită. A vorbit cu multă elocvență despre ranele sufletești cari se manifestă la masele poporului, și cari rane se pot vindeca cu practicarea fără preget al virtuților profesate de Mântuitorul!

Răspunsurile liturgice le-a dat corul bisericesc de sub conducerea înv. N. Popescu.

După sf. liturghie s'a sfințit — în fața unui numeros public — Casa Culturală care poate servi de fală și mândrie credincioșilor de acolo.

După masă s'a ținut o foarte drăguță serbare școlară aranjată din partea învățătorilor: P. Lupaș dir. Borlea și Popescu.

Pr. Ardelean din Micălaca a ținut o conferință vorbind despre una din cele mai primejdioase patimi, „Beția“.

Analizând în mod amănunțit toate faptele îngrozitoare prin cari se manifestă aceasta plagă, îi succede a creea în mijlocul auditorilor o atmosferă de adâncă convingere, că acest rău nu se poate stârpi fără ajutorul bisericii Mântuitorului, care a așezat în fața acestui vițiu virtutea cumpătării! În legătură cu aceasta documentează, că sectarii baptiști sunt lipsiți cu desăvârșire tocmai de aceasta virtute creștinească. Iar ca să-și acopere aceasta slăbiciune își lapadă legea ca sub masca fariseimului, — pe ascuns — să continue cu practicarea tuturor relelor și cu deosebire a alcoolismului.

La încheierea conferinței se împart broșuri din „Biblioteca Creștinului - ortodox“. În fine după o scurtă gustare la masa pâr. Felnean unde a fost invitată întreaga tinerimea școlară, ne despărțim cu sentimentul acelora, cari cred, că au semănat semință bună în pământ bun.

Raportor.

Asigurări de Zestre și concubinatele

În țară funcționează o mulțime de societăți de asigurare în toate condițiunile, mai nou se sporesc ca ciupercile societățile de asigurare pe spese de înmormântare apoi alt ram, societăți de asigurare de zestre, pentru cazul de măritiș sau însurat.

În măsura în care falimentează băncile de credit și economii, oamenii de afaceri nascocesc alte mijloace pentru explorarea banului din punga oamenilor creduli și fără experiență. Nu prorocesc dar la timpul său și acestea societăți vor avea soarte băncilor cari dau acum faliment, după ce o semă de inși sau sigurat fie aici, fie pentru America; văd că direcțiunea nu mai are răspundere materială nicări.

Să revin însă la subiect: A luat ființă în anul 1926 societatea de asigurare Regina Maria care asigură și zestre fetelor.

Județul Arad, mai ales comunele din podgorie sunt copleșite de agenți ai numitei societăți.

Atâta știm din statutele societății că, după asigurare 6 luni n'au voie să se mărite, respective deși achită taxele prescrise. la cazul când s'ar căsători, până n'a expirat 6 luni dela asigurare, nu primesc nimic, premiile rămân societății cu toate competențele.

Ce fac însă tineri nostri, fie feciori, fie fete, se asigură pentru suma de 100.000 Lei în cele mai multe cazuri, trăiesc în neleguire (ca concubini) și după 6 luni încheie căsătoria, ca să primiescă dela societate suta de mii conform contractului.

La fiecare caz de căsătorie cel asigurat solvește 100 lei.

Direcțiunea are dreptul de a clasa pe fiecare în categoria, în care află de bine, iar dacă în amintita grupă n'ar fi achitat toți premiile, atunci merge pe târguite (invoială). Din suma întreagă direcțiunea are drept la 33%, la caz de proces, competent e tribunalul din Iași.

Agenția încasează cam 500—700 lei taxe de înscriere.

Poporul în credința ca în timp relativ f. scurt, cei asigurați vor primi una sută de mii de Lei, asigură din greu feciorii și fetele, apoi îi lasă să trăiască nelegiuți, sperând la bani grei după 6 luni. Ar fi bine ca autoritățile noastre să se intereseze de amintita societate, care sub numele M. S. Reginei Maria, propagă indirect conviețuirile nelegiuite în poporul nostru și în loc de ajutor' ne trezim cu o nouă pacoste în biserica noastră.

Natanail.

Să vorbească amvonul.

Seria predicilor în catedrala din Arad.

P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie, a convocat la Reședința episcopescă, Vineri în 10 Februarie l. c. toată preoțimea din orașul Arad. în această consfătuire s-a fixat seria preoților cari vor cuvânta în biserica catedrală din Arad, în cursul postului Invierii Domnului.

P. S. Sa părintele Episcop a bineventat preoțimea din Arad prin cuvinte înflăcărâte, spunând că biserica noastră are datoria imperativă de a face o-

fensivă culturală-religioasă. Cu deosebire aici la frontiera patriei.

Biserica noastră a fost acuzată — zice P. S. Sa — că este mai mult pasivă și contemplată. Noi avem să dovedim că biserica noastră din eparhia Aradului unde este încolțită de diferite curente destructive, muncește cu mult zor pentru cimentarea sufletelor credincioșilor săi, Cheamă preoțimea la muncă și imploară binecuvântarea lui Dumnezeu asupra strădanilor ei.

Se fixează apoi seria cuvântărilor în biserica catedrală în modul următor:

1. În Dumineca lăsatului de brânză, 26 Februarie va cuvânta părintele Alexa Popovici; 2. Dumineca I. din post, 4 Martie preot C. Turic; 3. Dumineca II din post, 11 Martie protopop Dr. Șt. Cioroianu; 4. Dumineca III din post 18 Martie preot A. Pârviu; 5. Dumineca IV. din post 25 Martie preot S. Ștefea; 6. Dumineca V. din post 1 April Arhim. P. Morușca; 7. Dumineca VI. la Florii protop. T. Vățan; 8. Luni după Florii prof. Dr Gh. Popovic; 9. Marți în săptămâna mare la denii C. Turic; 10. Miercuri săptămâna mare la denii T. Codrean; 11. La Învierea Domnului, P. S. Sa Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa; 12. A doua zi de Paști: protop. Dr. T. Botiș rectorul Acad. teologice.

Să jertfim pe altarul binelui comun.

Războiul mondial a adevărit axioma. Poporul, la baza vieții căruia stă moralul și credința strămoșească, este fericit și progresează, iar cel care se leapădă de Domnul seamănă-să — după z'isa prorocului David — cu pleava suflată în vânt.

Noi românii, din mila lui Dumnezeu, am ajuns a vedea împlinirea idealului secular visat de moș strămoșii noștri. Tot românul unitu-sa. Unirea trebuie să se bazeze pe învățăturile Domnului Isus Hristos, la baza cărora stă iubirea. Până astăzi să fim sinceri — nu s'a prea observat aceasta, astăzi însă, spre cea mai mare mângăiere a noastră, se aud glasuri înburătorie și din partea fraților de dincolo și din partea noastră de dincoaci. — Așa e bine și aceasta o dorește Dumnezeu, ca frații să trăiască împreună în iubire și bunăînțelegere — frățească. — Păcatele reciproc trebuie iertate. — Trebuie să ne ajutăm reciproc și să sprijinim toate acțiunile sublime și ideale ale superiorilor noștri și acelor, cari poartă la inimă soarta bisericii noastre strămoșești și a neamului nostru românesc.

Cu toții o știm și este un adevăr necontestabil, că mulți dușmani avem, cari pândesc momentul binevenit ca să ne nimicească. — Noi însă trebuie să fim treji, străjari buni ai oștirii românești, cari sunt gata în tot momentul să se jertfească pentru credință și neam.

Indeosebi noi, cei dela granițe, cari în tot momentul observăm machinațiile, tentațiunile dușmanilor. Trebuie să ne dăm seamă de însemnătatea acestui adevăr.

Să ne aducem aminte de vremile istorice triste ale noastre din viacurile XVI și XVII., când catolicii mai apoi calvinii, observând că pe calea poliției nu nu ne putură câștiga de partea lor, fucepară a ne ademeni cu bani cu poziții și iranguri înalte, și așa mulți dintre noi lăpădându-se de credința strămoșească și și vândură liniștea și fericirea sufletească.

Și astăzi — fraților — dușmanul observă, că românul se ceartă se hărțuește ce privesc ideile politice, dar observă tot odată și acela, că ține foarte mult la credința sa strămoșească. Deci caută ca, cu bani murdari să ne abată dela credința strămoșească, ne desbină de olaltă, bate păstorul crezând că așa se va risipi turma.

S'a și început lupta. Dolarii sunt aruncați pe plața sufletelor. Câștigul deși nu este mare, totuși ne întristează căci vedem cum unii dintre frați slabi de înger, cad în cursa lor.

Zi cu zi auzim și cetim, cum satele noastre sunt năpăduite de agenții mîncinoși și plătiți cu bani grei ai dușmanilor, cari samănă în sine și sufletul fraților noștri de o credință ura, cearta, dușmănia față de biserica noastră și conducătorii ei. Impărțesc broșuri gratuite pline cu venin și otravă împotriva sfintei noastre biserici și a statului. Acolo unde broșura și cuvintele dulci, dar pline de fățerie nu sunt destul de puternice și rodnice, lucrează buzunarul și nu se retrag nici dela cele mai mari jertfe bănești; numai scopul să fie ajuns.

Despre toate aceste evenimente actuale trebuie să ne dăm seamă, înecosebi astăzi când aierul este foarte infectat de multele uneltiri dușmane idealurilor noastre românești: Nu este permis a sta nepăsători cu mâinile în sân.

Indeosebi noi intelectualii (preoți, medici, avocați, profesori etc...) să ne dăm seama de primejdia ce ne pândește.

Dacă dorim fericirea, să sprijinim toate acțiunile începute de conducătorii și mai marii noștri atât bisericești cât și civili: Căci dacă aceștia sunt însuflețiți de idealul apărării religioase-naționale, nouă ne rămâne ca să le sărim întru ajutor atât moralmente cât și materialmente.

Dacă Dzeu sfântul ne-a dat la conducere bărbați devotați și prevăzători, atunci se cuvine că în semn de mulțumire lui Dzeu să-i urmăm și să ascultăm glasul lor.

Să fim fericiți că prevedința divină ne-a dat la conducerea diecezei noastre, mai eri alalteri năcăjită, un Episcop, care-și cunoaște chemarea, care nu cunoaște odihna, care ca o santinelă trează veghiază și păzește din cotro vine tîpții dușmanul, ca la caz de

primejdie să dea signalul de alarmă pentru apărare.

Invață, îndrumă și chlamă întru ajutor toată inima bună și toată suflarea românească, ca să între în oastea apărării naționale. Inițiază fonduri de apărare, cutreieră satele, stă de vorbă cu țărani noștri mângându-i numai pentru a-i mântui din ghiara dușmanului sângeros.

Ar fi un păcat strigător la cer, ca să-l lăsăm singur, fără ca să nu ajutăm și noi cu obolul nostru această acțiune ideală. Glasul lui nu trebuie să răsună în pustie dacă vrem că vorbim cu drag și pe mai departe limba noastră dulce românească și dacă vrem să ne numim români.

Deci vă rog ascultați glasul Prea Sfințitului nostru Părinte alergând de a ne da obolul nostru, din prisosul nostru, pentru realizarea acestui ideal și ascultând de chemarea binefăcătorilor noștri să ne trezim din somn luptând dârz pentru credința strămoșească și fericirea neamului:

În această luptă arma să ne fie: iubirea, alipirea și jertfa pentru biserica străbună și țară.

Iuliu Hălmăgean
prof. de religie

Serbare culturală în Pâncota.

Tinerimea română din orașul și județul Arad conștie de chemarea ei sublimă, de-a aduce raze de lumină și cultul artei noastre naționale în mijlocul poporului dela țară, s-a decis să aranjeze mai multe serbări culturale în județul nostru. Cel dintâi punct unde vor debuta tinerii noștri este orașelul Pâncota. Având în vedere importanța comercială și industrială, precum și trecutul glorios al acestui orașel, aici se va da în seara zilelor de 25 și 26 Februarie, un mare concert împreună cu dans.

Serata culturală din 25 Februarie l. c. este destinată pentru lumea intelectuală, iar cea din 26 pentru poporul nostru. Acest fapt tocmai pentru marele interes ce se manifestă până acum față de aceste manifestări culturale.

La concertul din 25 Februarie va participa multă lume intelectuală din tot județul Arad, iar la serbarea populară din 26 l. c. popor din toate comunele din jur.

Astfel Serbarea Culturală din Pâncota va fi o mare manifestație națională și culturală. Prețurile de intrare sunt foarte mici: 60, 40 și 20 lei.

SOCIETATEA „CULTUL EROILOR.”
Comitetul județean Arad.

Convocare.

Conform Art. 26 din Statute, doamnele și domnii membri ai Societății „Cultul Eroilor” Comitetul județean Arad, sunt convocați în adunarea generală ordinară în ziua de 25 Febr.

1928, ora 17. Adunarea generală ordinară se va ține în sala de ședințe din Palatul Primăriei Arad,

Vor avea dreptul a lua parte la acesata adunare toți membrii Societății cu plata cotizațiilor de minimum 24 Lei anual la curent și delegații tuturor Comitetelor Comunale ale Societății.

Ordinea de zi va fi următoarea:

1. Darea de seamă a Comitetului Executiv județean pe anul 1927.

2. Raportul Domnilor Cenzor privitori la gestiunea exercițiului 1927.

3. Bilanțul și contul de rezultate încheiate pe ziua de 31 Decembrie 1927.

4. Decărcarea Comitetului județean, Comitetului Executiv și a șefului serviciului executiv de gestiunea lor pe exercițiul 1927.

5. Aprobarea proiectului de buget pe exercițiul 1 Ianuarie — 31 Decembrie 1928.

6. Complectarea locurilor devenite vacante în Comitetul județean.

7. Luarea în discuțiune și hotărârea asupra diferitelor propuneri cu privire la mersul Societății.

Președintele Comitetului Județean:

(ss) *Dr. Grigorie Gh. Comșa*
Episcopul Aradului

Șef. Serv. Executiv:

(ss) *N. Popovici.*
Căpitan

INFORMAȚIUNI.

Sf. Mănăstire Bodrog caută un *păcurar*, om evlavios și cu bune purtări, pe lângă plată convenabilă. Preferit om mai în vârstă și cu soție (fără copii) cari s'ar putea hotărâ să rămână, muncind până vor fi înstare, și la bătrânețe purtându-le de grije sf. Mănăstire. Asemenea e lipsă de un *grădinar* priceput pentru cultura de zarzavat, având teren potrivit pe malul Mureșului.

P. C. Părinți, cari cunosc oameni potriviți, sunt rugați să-i îndemne a intra în legătură cu conducerea sf. Mănăstiri.

Un mare număr de uniți polonezi trec la ortodoxism. Ziarele anunță că la Colomeia 380 reprezentanți ai intelectualității ucrainene au trecut dela confesiunea unită la biserica ortodoxă. După solemnitățile convertirii, slujba religioasă a fost oficiată după ritul ortodox. *La Bialostok numeroși țărani catolici au hotărât să treacă la biserica ortodoxă și să cădească o biserică.*

50 ani de preoție. Părintele Gheorghe Mustață, fost preot în Târgoviște eparhia Aradului, de prezent preot deficient a împlinit Dumineca trecută 50 ani de preoție. Din acest incident a celebrat sfta liturgie în biserica ortodoxă din Lugoj și a rostit o cuvântare. Părintele Gh. Mustață s'a născut la a. 1855, s'a sfințit întru preot la a. 1878: iar stutiile le-a fucut în Lugoj și Caransebeș. Dorim acestui de jumătate veac muncitor în Via Domnului, încă multe zile zile senine. La mulți ani, Părinte Mustață.

„Semenicul.“ A apărut numărul al doilea din escenta noastră revistă revistă bănățeană. Conținutul acestui nămar vadește în destul dorul de muncă, cât și calitățile culturale ale intelectualilor noștri bănățeni. Ca înfățișare e foarte simpatică. Ivălițoarea are un minunat clișeu, lucrat de profesorul Virgil Simionescu.

Suntem mândri că în jurul acestei noi vetre de lumină s'a grupat tot ce are bănatul mai select, indiferent de credințele politice.

CONCURSE

Pentru îndeplinirea parohiei de cl. III. Vășoia, tractul ppt. Buteni, se publică concurs cu termen de 30 zile.

Beneficiu.

1. Sesia par. 32 iugh. parte arător parte fânaț.
2. Casă parohială.
3. Bir și ștole legale.
4. Intregire de salar dela stat.

Alesul va plăti impozitele cătră stat și comună după beneficiul său. Va catehiza și va predica regulat.

Reflectanții trebuie să se prezinte la Vășoia pentru serviciul divin — rituale și oratorie.

In înțelegere cu *F. Roxin* ppter.

Consiliul Eparhial Ort. Rom.

—□—

2—3

Conform rezoluțiunii Vener. Consiliul Eparhial No. 6606/927 pentru îndeplinirea parohiei a 2-a din Bârsa, devenită vacantă prin strămutarea preotului Miron Grecu la Cuvin, se publică concurs cu termen de 30 zile.

Beneficiu.

1. Sesia parohială folosită de fostul preot.
2. Un intravilan parohial.
3. Bir și ștole legale,
4. Intregire dela stat, pe care parohia un o nu-l garantează.

Parohia este de cl. 2-a. Dela reflectanți se cere calificație corespunzătoare. Alesul va catehiza la școala primară unde va fi împărțit, va predica decăteori va face serviciu divin, va ținea exortație școlărilor când nu va servi Dumineca. Va suporta toate impozitele cătră stat și comună după beneficiul său.

Recursele adresate Consiliului par. din Bârsa, se vor înainta Oficiului prot. din Buteni. Reflectanții sunt obligați a se prezenta sub durata concursului în sf. biserică din Bârsa, pentru a-și arăta desteritatea în celea rituale și oratorie.

Reflectanții din alte Dieceze alătore de Literile dimisionale, vor anexa la cererea de concurs și dovadă despre consensul P. S. Sale Episcopul nostru.

Consiliul par. ort. rom.

In înțelegere cu: *F. Roxin*, Protopop.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea parohiei I. din comuna Tauț devenită vacantă prin decedarea parohului Pavel Ana, prin aceasta se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala“ pe lângă următoarele venite.

1. Sesiunea parohială în estenziunea ei de astăzi, adecă 17 iughere cadastrale eventual și pământul întregitor până la 32 iugh. în curgere pe baza legii agrare, împreună cu dreptul de pădure și pășune. 2. Un intravilan de 400 st. ptr. 3. Răscumpărarea de bir dela epitropia bisericeii în suma de 200 Lei. 4. Stolele legale. 5. Intregirea salariului din vistieria statului, care comuna bisericească nu o garantează. Reflectanții, fiind parohia de cl. I, sunt obligați a prezenta la cererea de concurs dovadă, că corespund postulatului cuprins în concluzul Ven. Sinod Ep. No. 184/1910, cei din dieceză străină au a produce dovadă despre consenzul Arhiepiscopului diecezan, a se prezenta în cutare Duminecă ori sărbătoare în biserică pentru a-se face cunoscuți poporului și a-și arăta destolnicia în celea rituale și oratorie, în fine, cu respectarea art. 33 din Regulamentul pentru parohii, a-și înainta în termenul concursual recursul adresat Consiliului parohial adjusat cu toate documentele prescrise, oficiului protopopesc ort. rom. al Șiriei. Alegândul se obligă a catehiza fără alta renumerație la școalele din loc, cari i-se vor designa din partea celor competenți, a predica totdeauna când va servi, a suporta impozitele după beneficiul său. Până se va aranja chestia casei parohiale, va locui în casa locuită până aci de parohul dela parohia II, având a plăti comunei politice arânda, ce se va statori în de comun acord.

Din ședința consiliului par. ort. rom. ținută în Tauț la 26 Ian. 1928.

Aurel Borza ss.

Gheorghe Ana ss.

preș. cons. par.

notar

In înțelegere cu:

Mihail Lucaș ss.

protopop ort. rom.

—□—

1—3

Redactor responsabil: **SIMION STANA**

Censurat. Prefectura Județului.